

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заліковане в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українській Робітничій Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Winnipeg, Man.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

СВЯТОЧНІ ПРОМОВИ Й ПОДАРУНКИ

РІЗДВЯНІ ТА НОВОРІЧНІ ДАРУНКИ.

На різдво та новий рік громадяни християнського царства на землі дають одні другим дарунки. Кажуть, що така вже традиція і без неї не було б ні різдва, ні нового року, або різдво не було б різдвом, а новий рік вродився б з бороною.

Цю традицію дуже вміло й хитро підтримують та пропагують капіталісти, різні бізнесмени, вся капіталістична преса, усі церкви і їхні слуги. Бо ця традиція дає їм кольосальні мільйони доларів дарунків.

Оповідати про це немає потреби — бо всі ті, що не мають на очах релігійної пауди, бачуть це дуже добре. Останнього цента занесе робітничий до Ітона, щоб купити щось для куми, для сусіди, для власної дитини — переплатить, а купить, щоб не зламати традиції.

БЕНЕТ, БАНКИРИ, ФАРМЕРИ Й ПОДАРУНКИ.

Фармери західної Канади цілу осінь і зиму апелюють до уряду Бенета й до провінціальних урядів, щоб ритували їх перед економічною руїною. Навіть буржуазно-ліберальна преса західної Канади почала нараз дуже завзято "обороняти" фармерів. Цей несподіваний дарунок ліберальної преси, розуміється, зовсім не випливає з її любові до фармерів, але з її опозиції до уряду Бенета.

Кілька днів перед різдвом почали кружляти чутки, що Бенет має наразі проголосити свою політику до фармерів та до їхньої пшениці. Вже й місце вибірали, з якого та політика має бути проголошена. "Фрі Прес" писала, що Бенет приїде в західну Канаду спеціально для цього й то до якогось малого незначного містечка.

Поки йшла спекуляція коли Бенет має проголосити ту політику й де — Бенет тимчасом засідав з банкірами і вкладав у політику. І наразі проголосив її Бенет таки в Оттаві й то саме перед кутюю. Мовляв, йкте, фармери кутю й слухайте, що я скажу вам про вашу пшеницю. Бенет сказав:

1. Домініюючий уряд гарантує банкам всякі втрати на фармерській пшениці з врожаю 1930 року.

2. Домініюючий уряд нічого не гарантує фармерам і не підтверджує ніяких кроків про допомогу західним фармерам, не обіцяє їм ні навіяння, ні поживи, яких вони так потребують.

Ми такий різдвяний дарунок уряду фармерам називаємо вірним дарунком капіталістичної класи працюючим.

Бо ви тільки погляньте, як цей "дарунок" фармерам ухвалювали: перше засідав та радив над ним самий уряд, що складається з міністрів-капіталістів. Коли він вже ухвалив, тоді скликав представників різних банків і дав їм свою ухвалу під затвердження. Коли банкіри цю ухвалу затвердили, тоді й фармерам проголосили: "здоровенькі видихайте".

Фармерів на нараду не кликали, їхньої згоди не питали, бо для них нічого обіцяти не мали. А пухнути з голоду, жити в нужді, немати в що одітись — для цього не потрібно й ухвал.

РОБІТНИКАМ ТАКОЖ ПАНИ ПІДНОСЯТЬ РІЗДВЯНІ ДАРУНКИ.

Для "чужинських" робітників пани дають спеціально цікавий дарунок — безплатну їзду до старого краю! Загальна назва цього дарунку — "депортация". Щоб цей дарунок дістати, треба доказати, що ти без роботи, голодний — мало того, коли ти голодний, то ще треба доказати, що ти хочеш їсти й маєш на меті боротися за те, щоб дали тобі або роботу, або їжу.

Такого "чужинським" робітникам домагатися не вільно, бо це не є гарантією для капіталістів. А все, що не є гарантією для капіталістів — є "публічним тягарем". Чим найпоширеніший робітничий жолодух, тим він найтяжчий для "публіки". Чим найгрубіший живіт в капіталіста, тим він найлегший для "публіки".

Таке є "демократичне" правило і від него залежить "проспериті" країни.

Чим більше є пшениці в елевейторах, тим гірше робітникам не мають що їсти. Чим більше напродуковано черевиків — тим більше мусять робітники й фармери ходити босі.

Зрештою — це вже політична економія, а не різдвяні дарунки.

З Монреалю он повідомляють, що міська рада ухвалила виплатити безробітним 200 тисяч доларів за прочищення вулиць від снігу, але господь змисловився і в грудні не послав снігу та заощадив містові 200 тисяч доларів, а "публіки" набавив "тягару", бо безробітні остали без роботи.

Та й гірший клопіт тепер для міської ради, яка не знає, що тепер з тими гіршими робітниками.

КУДИ ВИВОЗИТИ РОБІТНИКІВ.

Найважливішим питанням повинно бути: куди вивозити робітників, щоб зменшити "публічний тягар" в Канаді?

До Німеччини? Але ж бо телеграми доносять, що на са-

му "вільно" тисячі робітників демонстрували вулицями Берліну й кричали: "Ми голодні!" Влада змобілізувала екстра 3,000 поліцаїв, які, з браку куті, годували робітників клобами й смердячими бомбами. Клопоту найбільше було з тим, що люди не знали куди йти: чи на дзвони — до церкви народженого славити, чи на поліцейські свисти — дивитися, як робітникам голови проваляються.

А може везти до Аргентини? Там цього року дуже вродило пшениця. Коли минулого року вродило там 137,434,000 бушлів, то цього року вродило 271,404,000 бушлів, отже два рази стільки, як минулого року. Аргентина має цього року близько 200 мільйонів бушлів пшениці надвишки. "Українська Робітничая Газета" з Буенос Айреса повідомляє, що пшениця в Аргентині дуже дешева, але... й там робітники здихають з голоду і є "публічним тягарем".

До Польщі хіба депортувати? — Там в тюрмах дають безплатну їжу.

Краще почекаймо, може новий рік принесе розв'язку цього питання. А ще найкраще, ні на що не чекаймо, але борімося проти депортації.

АМЕРИКАНСЬКІ ТУРИСТИ — НАЙЛЕКШІ ЛЮДИ НА СВІТІ.

По правді світ не є аж такий "обтяжений". Наприклад, ньюйорський "Таймс" повідомляє, що в 1930 році туристи в цілому капіталістичному світі заплатили за самі лише подорожі \$7,500,000,000 (сім і пів мільярдів доларів). Дві третини цієї суми, тобто п'ять мільярдів заплатили самі американські туристи.

Туристи — це такі люди, що люблять їздити і вони зовсім нічого спільного з турками немають. Вони їздять: до Парижу, Лондону, на Рів'єру, до Єгипту, Індії, часами навіть до Радянського Союзу, їздять по морях і сушах, по горах і долинах, їздять потягами, кораблями, автомобілями, літаками. І уявіть собі — їх ніхто не депортує, самі собі їздять з доброї волі. Міжнародні, так би сказали, люди.

Публічним тягарем вони в ніякому разі не є — бодай ні міська рада в Келгари, ні в Ріджайні їх такими не проголосила.

В 1930 році таких божих пташенят їздило з Америки до самої Європи 300,000. В Канаді вони витратили в 1930 році 325 мільйонів доларів.

Про це, як вони їх витратили докладного звіту покищо немає, бо ні броварники, ні говерніменські лікер склепи ще звітів не дали.

ПАПА РИМСЬКИЙ ПОСИЛАЄ СВОЄ БЛАГОСЛОВЕННЯ.

Ми не сказали б всего, коли б нічого не згадали про папське різдвяне благословення.

Війни не буде й нема ніякої небезпеки, щоб вона й була — каже папа до своїх кардиналів, але так, щоб всі люди чули. Зрештою мова його трохи двозначна:

"Ми не віримо, що війна є безпекою" — сказав він. З цього можна розуміти скорше так, що папа не твердить, що війни не буде, але що хоч вона й буде, то боятися її немає потреби.

Російський цар також так думав, коли 1914 року виряджав свої полки на Берлін і проте не вгадав. Війна часто буває небезпечна навіть для тих, які її затівають.

Три найважливіші справи порушив у своєму різдвяному посланні папа римський до вірних: Ось вони:

1. Війни не треба боятися.
2. Виклав роботу новонавернених протестантів в Італії.
3. Має намір проголосити свою заяву про женячку короля Бориса з дочкою італійського короля.

Дуже зажурився папа "руйнуємим фінансовим економічним станом", в якому "навіть найбагатші потерпіли". Про це знає папа з власного досвіду, з власних втрат на ньюйорській біржі. І не за бідними бідкається папа, але за отими найбагатшими, що потерпіли.

Що ж до різдвяних молитов, то папа наказав кардиналам "спеціально молитися за Росію, Китай і Мексико".

Аме-е-ен!...

ОЗНАКИ МИРУ НА ЗЕМЛІ.

Почнемо з Італії, з держави, в якій папа має свою державу. Італія, через військові видатки, має в перших п'яťох місяцях фінансового року поперх 43 і пів мільйони доларів дефіциту. Щоб той дефіцит поповнити, Муссоліні встановив зменшити платню всім державним урядовцям на 35 мільйонів доларів річно.

На військові справи в 1931 році Муссоліні визначив бюджет в сумі 276 мільйонів доларів.

Злучені Держави визначили на морське зброєння, після програми лондонської "роззбройної" конференції — \$1,100,000,000 (одні мільярд сто мільйонів доларів).

Франція, також після програми лондонської конференції, спустила на воду саме два дні перед різдвом третю субмарину, четверту буде, а п'яту закладає.

Зрештою — хіба все перечислиш?

Папа не помиляється — нема ніякої потреби боятися, що війни не буде.

Забув папа сказати про українців під Польщею. Вже й сам Шептицький писав йому, вже писали вірні із Злучених Держав і з Канади — писали, благаали, щоб вплинувся, а він мовчить, як заклятий. Навіть у святячому посланні ані словечком не згадав.

А от вінніпегський мейор Веб про своїх памятає. Склад подяку "бритійським українцям" за міські вибори.

Зачуваємо, що "бритійські українці", петлюрівці, шаповалівці збираються скласти Вебові новорічну подяку за те, що він заборонив у Вінніпегу протипольську демонстрацію й масове віче.

МАРОДЕРА ПОХАВ НА МАДЕЙРУ.

Маршал Пілсудський поїхав на острів Мадейру відпочивати від діл праведних. В дорозі на острів заїхав він до Лісбона, столиці Португалії, й там президент республіки Кормона нагородив Пілсудського великим хрестом португальського ордену бапти й шаблюки. В замін за цю нагороду президент Кормона дістане від Польщі великого хреста польського ордену білого орла.

Здалося б переказати Свистунові, щоб скоріше справлявся з орієнтами, бо як пичне Польща роздавати того білого орла, то Свистунові залишитися хіба обскубаний хвіст.

Ще багато можна сказати б на різдвяну тему, але й того вистарчить, щоб переконалися — що "на землі мир і в чолі віщих благоволені".

ПОХОДЖЕННЯ РАМЗІНИХ

(Із статті Карла Радека.)

Карл Радек у великій статті докладно аналізує ество Рамзіних і подає детальну характеристику не тільки самого Рамзіна, оскільки він виявив себе на процесі, але й все те оточення й те коріння, від якого походить рамзініщина й якими вона живилася.

— Постає Рамзіна жалюгідна — каже Карл Радек. — Це не тільки його особиста доля. Справа в тому, що російська буржуазія завжди була кровожерна, зажерлива до наживи, але до цього ще треба додати її безмежне моральне й ідейне зужожіння. Вона не билася за капіталістичний лад, проти феодалізму, як билася буржуазія по всіх країнах Заходу. Вона народилася під крильцем царизму, давала хабари за охорону своєї спини від стусанів дворянства. І коли настав фатальний час для російської буржуазії, то билася за його існування, проливали кров, насамперед її поміщики. Білою армією командували вони. Пани капіталісти дкуповували валюту й втікали за кордон. І паростки цієї буржуазії, її ідейні прикажники були такі ж жалюгідні, як і їхні господари. Рамзіні, що вдає з себе ідеологічного проводиря інженерства, не мав у своїй голіві ніякої ідеї й тому саме так він і кінчив.

Було б цілком неправильно на підставі характеристики "героя" "Промислової партії" робити висновок про жалюгідну ролю, яку відігравали шкідники. Цю ролю визначають два чинники. За улашками російської буржуазії стоять впливові кола світового імперіалізму, який уже надто кволий, щоб забезпечити в світі свій лад, але який ще досить сильний, щоб залити кров'ю цілі континенти. Рамзіні жалюгідні, коли мова мовиться про їхню мораль, про їхній зв'язок з народними масами. Але вони, діставши за народні гроші велику технічну освіту, могли використати той час, поки ми набудемо знань із техніки, вони могли, маючи над нами перевагу щодо технічного знання, перемішувати нам карти й на випадок інтервенції завдати нам у спину досить важких ударів. Віч-на-віч боротися з нами вони не могли. Вони могли завдати нам удару, тільки заховавшись по наших установах та як ті плазучі гади кидаючись на нас з-заду.

Леонід Костянтинович Рамзіні — ось "герой", якого породило сточення надхненників капіталізму. Про оцінку, яку зроблять цій постаті робітники, селяни, не доводиться бачити говорити. Але хай до цієї постаті придивляться широка маса техніків, фахівців, широка маса тих, що вагаються у виборі між капіталізмом і соціалізмом. Хай вони придивляться до обличчя цієї постаті. Ми не маємо сумнівів, що всі, скільки є чесних і свідомих серед мас інженерства й фахівців, глибоко над цим задумуються. Було б дуже дешево обмежитися лайкою на адресу Рамзіна, хоч він і не викликає ні атому симпатії, яку може викликати противник, що потрібно бореться. В Рамзіні немає жадного атому трагедії, жадного атому внутрішньої ідейної боротьби. Рамзіні — це невадлий нащадок капіталістичного прикажника, який намагався потрапити в прем'єри, а потрапив у шпигуни. Але цей невадлий намір разом із тим є й символ безодні, що відкривався перед ногами тих, що вагаються. Хай вони уважно заглянуть туди й відійдуть від неї рішучим кроком.

ХТО Й СКІЛЬКИ ДОМПУЄ ВУГІЛЛЯ В КАНАДІ.

Не Радянський Союз, але Злучені Держави домпують в Канаді вугілля — послухайте, що каже про це урядова статистика.

Майнери Нової Скошії мають добру причину запам'ятати со- діє писанню брукові преси про "проспериті". Про цей самий "проспериті" говорила також ескекутивна Злучених Майнерів Америки 26 дистрикту, коли вона радила прийняти невідлучну угоду, яку вона приготувала в місяці грудні 1929 р. і в місяці січні 1930 р. Одним з найголовніших доказів ескекутиву, чому майнери повинні прийняти нову угоду було те, що ця угода забезпечить майнерам сталу працю в 1930 р. і головнією це твердження ескекутиву поділяло на майнерів прийняти її. Як ця балачка про "проспериті" здійснювалася — про це найкраще знають самі майнери. Вони знають, що літо 1930 року було одним з найгірших в історії майнерської індустрії в Новій Скошії.

Обманувши майнерів балачкою про "проспериті", тодішній Беско в спілці з ескекутивом Злучених Майнерів Америки почав шукати різних викрутасів на свою нездібність сновити брехливі обіцянки, пороблені майнером Нової Скошії. Брехливі очернения посилалися на Радянський Союз, сказано майнерам, що "домпінг" радянського вугілля спричинився до того, що майнери перестали робити. Майнерські злидні були використані до найбільш ідіотичних, смішних й крайних меж підчас доміняючих виборів в 1930 р. Наганячі компанії Беско, які робили за кандидатами Бенета, носили кусок вугілля з одного мітінгу на другий (це ма-

ло бути миме радянське вугілля), використовували злидні обставини майнерів з причини замкнення майнів, щоб в той спосіб виробити в майнерів ненависть до радянських робітників і в тім самім часі виправдати свою брехливу кампанію про "проспериті", яку вони провадили кілька місяців передтим.

Тепер ви, майнери Нової Скошії, уважайте добре на дійсні факти, які є виготовлені департаментом панського уряду — департаментом торгівлі і промислу, доміняючим бюром статистики. Ви добре памятаєте ті брехні панської преси відносно радянського вугілля, яке мало бути причиною ваших злиднів. Нищі числа є за перших 6 місяців 1930 р., себто при кінці місяця червня, коли саме протирадянська пропаганда відносно вугілля була найбільша і найгостріша.

Імпорт твердого і м'якого вугілля до Канади від 1 січня до 30 червня, 1930 р.

За той час Злучені Держави привезли до Канади 1,378,403 тон твердого вугілля, Велика Британія 358,976 тон, Радянський Союз 84,529 тон.

М'якого вугілля за той самий час Злучені Держави привезли до Канади 5,351,489 тон, Велика Британія 50,016 тон, а Радянський Союз не привіз до Канади ні одного тона м'якого вугілля.

З повищих цифр стане ясным для кожного, якими легковірними уважають всі ці паразити робітників. Робітники Радян-

ського Союзу не вислали до Канади ні одного тона м'якого вугілля, коли американські вуглеві барони вислали близько п'ять з половиною мільйонів тон м'якого вугілля до Канади, що рівняється 2 мільйонам тонам більше, як за той самий час випродуковано вугілля в Новій Скошії. (Нова Скошій випродукувала за той самий час 3,126,651 тон вугілля.)

Американські вуглеві барони привезли до Канади трошки менше м'якого вугілля, як виносила вся продукція канадського вугілля. А виносила вона 5,485,114 тон. Радянський Союз не вислав до Канади ні одного тона м'якого вугілля і дуже мало твердого вугілля, і все ж таки пани взяли його за мету, при допомозі якої хотіли використати злидні майнерів Нової Скошії, щоб вивторити в них ідеологію ненависті проти робітників Радянського Союзу.

Американські вуглеві барони домпували на канадський ринок своє вугілля, яке американські майнери добували для них серед страшних умов визиску, як в Ілінойс і т. ін. Це вугілля конкурувало канадське вугілля, яке випродукували канадські майнери, і коли є конкуренція (несправедлива) відвічална, а вона такою зараз є, то ця відвічалність спадає на конкуренцію американських і британських вуглевих баронів. Але американські, британські й канадські імперіялісти є об'єднані в своїх шарлатанських спробах обманути робітників в як найбільш брехливий спосіб.

І зараз з приходом нового року, коли релігійне переслідування і радянський "домпінг" викрито як брехні, можна надіятися, що звичайна балачка про "проспериті" послужить знову за опіум, при допомозі якого вуглеві барони надіються задрити майнерів. Ескекутивна знову буде писати довгі статті до капіталістичної преси так, як це вона робила минулого року, і всім вам буде говорити про "добробут" в майбутньому. Цей "добробут" за перших шість місяців минулого року досягнув суми \$12,449,944 для Бритиш Емнайр Стіл Корпорейшн, а це є трохи менше, як \$4 на тону вугілля. В цім самім часі майнери примирали зі голоду, бо майнери робили іпересічно три дії на тиждень.

Коли майнери Нової Скошії хочуть знову боротися проти босів, то вони можуть це зробити тільки тоді, коли покінчать компанію юнію, якою є Ю.М.В.А. і пристануть до юні, яка є злучена з робітниками боевого центру. Цю юнію є Майн Воркерс Індустріал Юніон оф Канада, яка є злучена з Воркерс Юніті Ліг, канадською секцією Профінтерну. Ю.М.В.А. не буде вже ніколи боротися проти босів.

Д. Б.

МАСОВІ ЗІБРАННЯ

У Львові відбулося перед залізничними варстатами масове зібрання залізничників 6 листопада. Присутних було до 500 залізничників. Настрий боевий. Промовляв делегат Сель-Роб Єдності цілої пів години. Після того поліція зібрання розігнала. Залізничники протестували проти карних ескепцій.

Дня 3 і 5 листопада відбулися масові зібрання робітників зайнятих при копанні каналів. Промовляв представник протифашистського Роб-Сель Білью. На зібранню вибрано протифашистський комітет.

Дня 1 листопада (в 13 річницю 1 листопада 1918) відбулося на Ринку масове зібрання львівських робітників (участь 150—200 людей). Промовляв представник робітничої лінії.

В Станіславові поліція демонстрацію робітників розігнала.